

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0099 van 30 april 2013
in de zaak 1112/0157/SA/3/0125

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Reiner TIJS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 93
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente SCHELLE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 26 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen van 5 september 2011 waarbij aan Dienstverlening IGEAN, hierna de vergunningaanvrager, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de uitbreiding van de Tuinlei met inbegrip van het rooien van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 maart 2012 waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Reinier TIJS die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Willem SLOSSE die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris GEENS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHELLE vraagt met een op 8 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 januari 2012 aan de tussenkomende partij toelating verleend om in de debatten tussen te komen betreffende de vordering tot schorsing.

De Raad is van oordeel dat een onderzoek naar en een definitieve uitspraak met betrekking tot de ontvankelijkheid van de tussenkomst slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 4 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de vergunningaanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van de Tuinlei, met inbegrip van het rooien van bomen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gedeeltelijk gelegen in natuurgebied, gedeeltelijk in agrarisch gebied, gedeeltelijk in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en gedeeltelijk gelegen in een ontginningsgebied met nabestemming groengebied.

De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, “Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 september 2010 tot en met 2 oktober 2010, worden 67 bezwaarschriften ingediend, waarvan 1 petitielijst ondertekend door 20 personen, uitgaande van onder meer de huidige verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 20 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Het voormalige Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium brengt op 7 september 2010 een gunstig advies uit.

De dienst Natuurlijke Rijkdommen – Antwerpen en Limburg brengt op 14 september 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 23 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit voor de werken van het centrum tot de boerderij. Voor de werken van de boerderij tot de Wullebeek verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een ongunstig advies, aangezien de werken het vellen van een zeer waardevolle knotwilgenrij impliceren.

Het Provinciebestuur – Dienst Waterbeleid brengt op 21 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 16 augustus 2011 neemt de tussenkommende partij het volgende gunstig standpunt in:

“ ...

1. De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening:

1.1. Naar de mobiliteitsimpact diende niet specifiek studie gedaan te worden, aangezien het een bestaande gemeenteweg in slechte staat betreft, waardoor een heraanleg, met daarbij dan de nodige veiligheids- of inrichtingsmaatregelen naar zwakke weggebruikers toe, noodzakelijk is in uitvoering van onze taak als wegbeheerder.

...

2. De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt overschreden:

Deze wordt niet overschreden aangezien het een bestaande, weliswaar in slechte staat verkerende, gemeenteweg betreft, waarvoor het rooilijnplan dd. 04/03/1940 een breedte van 15m voorziet. Het aanlegplan maakt slechts gebruik van 10m en dit met inbegrip van alle wegaanhorigheden, zijnde de goten, de groenaanleg en het fietspad. Het betreft daarbij een bestaande gemeenteweg, waardoor de bestemmingszone volgens het gewestplan niet ter zake doet, waarbij opgemerkt moet worden dat de weg gelegen is op de grens tussen de bestemmingszones ontginningsgebied met respectieve nabestemmingen groengebied en agrarisch gebied. Daarenboven zijn langsheen deze weg woningen, exploitaties van kleiontginning en grondwerken, en landbouwexploitaties gelegen, waardoor de heraanleg van deze openbare weg functioneel inpasbaar is, niet in strijd is met het gewestplan noch de ruimtelijke draagkracht van de weg zelf, noch deze van de omgeving overschrijdt.

...”

Op 5 september 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven. De aanvraag betreft immers het heraanleggen en uitbreiden van een bestaande weg binnen de voor deze weg vastgestelde rooilijnen in het rooilijnplan goedgekeurd bij K.B. op 04-03-1940.

..

De vernieuwing van de Tuinlei waarbij een dubbelrichtingsfietspad wordt voorzien zoals voorgesteld in de bijgevoegde plannen en verklarende nota, is stedenbouwkundig aanvaardbaar. De aanvraag gebeurt langsheen het bestaande tracé dat bovendien bekrachtigd werd in het rooilijnplan K.B. 04-03-1940 voor deze weg. Voor wat betreft het ongunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt het behoud van de knotwilgenrij niet gevolgd. Wel wordt –in het wegsegment waar deze knotwilgenrij verdwijnt- een heraanplant opgelegd met takken van dezelfde knotwilgen en dit langsheen de westkant van het fietspad en de rijweg. De heraanplant dient op geregelde afstand te gebeuren. Er wordt om de 5 à 6 m voorgesteld. Hiervan kan in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en Bos worden afgeweken, doch dient deze heraanplant het eerstvolgende plantseizoen na voltooiing van de heraanleg worden volbracht.

Algemene conclusie

De aanvraag is, mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden, stedenbouwkundig aanvaardbaar.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Aan de voorwaarden gesteld in de adviezen van Natuur en Bos d.d. 23-09-2010 en de provinciale Dienst Waterbeleid d.d. 21-10-2010 dient te worden voldaan.*
- In het wegsegment waar de knotwilgenrij verdwijnt wordt een heraanplant opgelegd met takken van dezelfde knotwilgen en dit langsheen de westkant van het fietspad. De heraanplant dient op geregelde afstand te gebeuren. Er wordt om de 5 à 6 meter voorgesteld. Hiervan kan in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en Bos worden afgeweken, doch dient deze heraanplant het eerstvolgende plantseizoen na voltooiing van de heraanleg worden volbracht.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De gemeente NIEL en de gemeente AARTSELAAR hebben met een aangetekende brief van 28 oktober 2011 eveneens een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld tegen de bestreden beslissing. Deze dossiers zijn bij de Raad respectievelijk gekend onder het nummer 1112/0174/SA/3/0142 en het nummer 1112/0178/SA/3/0145.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“... ”

120. De Tuinlei is thans een zeer rustige straat. Dit is één van de hoofdredenen waarom de verzoekers hier zijn komen wonen. De heraanleg van deze straat als onsluitingsweg naar de andere gemeente en op termijn verder als onsluiting naar de doorsteek (banaan) tussen A12 en E19 zal veel meer auto's en de daarmee verbonden verkeersdrukte naar de Tuinlei teweeg brengen.

121. De (her)aangelegde Tuinlei zal in een eerste fase extra verkeer aantrekken. Hierover bestaat geen twijfel (onderzoek studiegroep omgeving GOM Antwerpen van maart 2000) en dit wordt door het schepencollege van Schelle ook niet betwist.

122. Na aanleg van de verbinding tussen industrieterrein Krekelenberg en expressweg N171 / E19 (de zogenaamde “banaan”), kan dit aanzuigeffect enkel maar groter worden.

123. Op die manier wordt de Tuinlei de ideale aanlooproute naar E19 vanuit Schelle en Hemiksem. De Tuinlei wordt, na aanleg, ook een prima sluiproute voor automobilisten die de A12 en/of N177 wensen te vermijden.

124. Dit alles betekent automatisch meer lawaai (dus minder rust) en het creëert tevens een onveiligere omgeving voor de kinderen. Het betekent ook minder nachtrust en een daling van de slaapkwaliteit. Het betekent tevens meer uitstoot van uitlaatgassen en fijn stof en dus een ongezondere leefomgeving voor verzoekers. Het betekent ook meer (zwaar) verkeer en meer trillingen, welke op termijn schade kunnen verrichten aan de woningen van verzoekers. Dit alles leidt bovendien ook tot een enorme waardedaling van

de eigendommen van verzoekers die nu in een rustige landelijke omgeving, grenzend aan natuurgebied wonen en straks aan een drukke verbindingsweg tussen Schelle en Niel.

125. De weg wordt bovendien gepland in natuurgebied. Dit natuurgebied, dat de leegomgeving van verzoekers uitmaakt, wordt hierdoor onherstelbaar aangetast. Bovendien zou een volgens het agentschap natuur en bos als zeer waardevol aangemerkte knotwilgenrij gerooid worden. Dit vormt immers mede het voorwerp van de aanvraag. Het spreekt voor zich dat het omleggen van deze bomenrij onherstelbaar is en ook zeer snel kan gebeuren. Deze bomenrij kan als dusdanig niet vervangen worden. Eens gerooid is er onherstelbare schade aangebracht.

126. Het is duidelijk dat zowel de aanleg van de weg zelf, als het verdwijnen van een aantal belangrijke natuurwaarden een ernstig nadeel toebrengen aan de woon- en leefkwaliteit van verzoekers. Tevens is duidelijk dat dit moeilijk te herstellen valt. Eens een dergelijk omvangrijk infrastructuurwerk als een weg aangelegd is, is het uiteraard moeilijk om deze nadien nog weg te krijgen, over de enorme maatschappelijke kost dan nog niet gesproken. Bovendien, voor wat de belangrijke natuurwaarden betreft: weg is weg. De oude knotwilgenrij komt niet meer terug. Het natuurgebied waar de weg doorheen komt is aangetast en kan in geen jaren op dezelfde manier nog worden hersteld.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Ten eerste moet worden opgemerkt dat de verzoekende partijen een foutieve voorstelling geven van de feiten. In tegenstelling tot wat zij voorhouden wordt de Tuinlei niet heraangelegd als ontsluitingsweg. Integendeel, de Tuinlei wordt als reeds bestaande weg heraangelegd omwille van het feit dat deze thans in zeer slechte toestand verkeerd.

...

Samengevat kan aldus gesteld worden dat niet nuttig kan worden verwezen naar het document van de studiegroep omgeving GOM Antwerpen. Verzoekende partijen slagen er niet in om aan de hand van de nodige relevante stukken in concreto aan te tonen dat er wel degelijk een toename van de verkeersdruk zal zijn. Verzoekende partijen komen niet tegemoet aan concretiseringsverplichting.

...

Het behoeft geen verdere uitleg dat een dergelijke vage en nietszeggende stelling niet kan worden weerhouden als een afdoende omschreven moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Men toont niet aan de hand van concrete stukken aan op welke wijze hun leefomgeving onherstelbaar wordt aangetast.

Meer nog, het grootste deel van de aanvraag situeert zich in agrarisch gebied en in woongebied. Zelfs al zouden verzoekende partijen er in slagen om effectief aan te tonen dat natuurwaarden zouden verloren gaan of dat het natuurgebied wordt aangetast (certe quod non), dan nog tonen verzoekende partijen niet aan hoe zij hierdoor persoonlijk worden benadeeld. Verzoekende partijen laten zelfs na om in concreto aan te duiden waar hun eigendommen gelegen zijn ten aanzien van de gebieden die worden aangeduid als natuur- of waardevol gebied.

...

Echter, opnieuw laten verzoekende partijen na om in concreto aan te duiden waar hun eigendommen zich bevinden ten aanzien van deze bomen, laat staan dat zij in concreto aantonen hoe het verdwijnen van deze bomen hen in concreto benadeeld.
...

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

38. Nu het duidelijk is op basis van het bovenstaande dat er niet in concreto wordt aangeduid dat er sprake zal zijn van een verkeersdrukke (en verzoekende partijen eveneens nalaten om aan te duiden hoe zij in concreto persoonlijk hierdoor zouden worden benadeeld) kunnen ook de beweerdelijke nadelen zoals lawaai, onveiligere omgeving voor de kinderen, meer uitlaatgassen en fijn stof, minder nachtrust, waardevermindering van de woning van verzoekende partijen... niet worden weerhouden nu deze naar mening van verzoekende partijen het gevolg zijn van de toename van de verkeersdruk.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, roepen zij een toename van de verkeersdrukke in met als gevolg enerzijds een toename van lawaai, uitlaatgassen, fijn stof, schade aan hun woningen door meer zwaar verkeer en anderzijds een afname van de nachtrust en een waardedaling van hun eigendommen. Zij wijzen hiertoe op de (her)aanleg van een thans rustige

straat als een ontsluitingsweg en op een onderzoek van de studiegroep GOM Antwerpen. De verzoekende partijen wijzen tevens op een aantasting van de leefomgeving. Zij stellen dat de weg wordt ingeplant in natuurgebied en dat een zeer waardevolle knotwilgenrij gerooid zal worden.

3.

In zoverre de verzoekende partijen als nadeel wijzen op een toename van de verkeersdrukke en de mogelijke gevolgen hiervan, is de Raad van oordeel dat zij onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreiken die de Raad toelaten om de aard en de omvang van dit nadeel, en dus de ernst en bij uitbreiding het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen.

Samen met de verwerende partij en de tussenkomenende partij, evenals op basis van de stukken die de verzoekende partijen zelf bijbrengen, moet overigens worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zich baseren op kennelijk achterhaalde mobiliteitsplannen en –studies en dat thans recentere gegevens voorliggen. Minstens moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen nalaten de relevante onderdelen van de voorgelegde studies aan te duiden.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De veronderstelling van de verzoekende partijen dat de Tuinlei gebruikt zal worden als ontsluitingsweg is dan ook zuiver hypothetisch en kan om die reden niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel gelden. Eenzelfde overweging dient gemaakt te worden met betrekking tot de beweerde aanleg van de verbinding tussen het industrieterrein Krekelenweg en de expressweg N171.

Aangezien de toename van de verkeersdrukke niet, minstens onvoldoende wordt aangetoond en derhalve de voor de schorsing vereiste ernst ontbeert, missen de nadelen (een toename van lawaai, uitlaatgassen, fijn stof, schade aan hun woningen, een afname van de nachtrust, de waardedaling van hun eigendommen) die hiermee volgens de verzoekende partijen gepaard gaan, de nodige feitelijke grondslag en kunnen zij evenmin als voldoende ernstig worden aangemerkt.

4.

In zoverre de verzoekende partijen tot slot menen dat hun leefomgeving ernstig zal worden aangetast door het verlies van natuurwaarden, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen evenmin de ernst, evenals het persoonlijk karakter, op een voor de schorsing voldoende wijze aantonen.

Hoewel het Agentschap voor Natuur en Bos de knotwilgenrij aanduidt als 'een zeer waardevol landschapselement', stelt de Raad vast dat noch het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 23 september 2010 noch de verzoekende partijen aangeven waarin het waardevol karakter van deze bomenrij precies zou gelegen zijn zodat de Raad niet kan onderzoeken en beoordelen of de verdwijning hiervan daadwerkelijk de leefomgeving van de verzoekende partijen ernstig aantast.

Dit laatste nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen niet aangeven waar hun woningen zich ten opzichte van de bedreigde bomenrij en het betrokken natuurgebied situeren zodat ook het persoonlijk karakter van het nadeel niet concreet kan beoordeeld worden door de Raad.

5.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0157/SA/4/0125.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER